

[Ole Bjørn Kraft.]

række lande foregår en meget betydelig gas- og olieudvinding netop ude i havet. Det er jo tilfældet i Holland — for nu at tage et vesteuropæisk land. Ved et rent tilfælde havde jeg for et par dage siden lejlighed til at tale med en af Amerikas oliemagnater, som interesserede sig meget for Danmark. Han vidste meget vel, at et amerikansk selskab i mange år havde foretaget prøveboringer i Danmark uden resultat, men, sagde han til mig, jeg er overbevist om, at der er olie i Danmarks undergrund — muligvis findes den altså i sokkelen — og derfor forekom det ham interessant, at Danmark nu selv fortsætter denne undersøgelse. Man må sandelig håbe, at han har ret, da det ville være til overordentlig økonomisk fordel for vort land.

Jeg tror, det bør være en regel ved en forhandling af denne karakter, at man ikke gentager alt for meget af, hvad der allerede er blevet sagt af andre talere, og det gør det så meget lettere i dette tilfælde, som den ærede socialdemokratiske ordfører gik overordentlig grundigt ind på alle disse spørgsmål, også grundigere end jeg ville have været i stand til. Men det ærede medlems bemærkninger foranlediger mig til at sige, at der er en række spørgsmål, som vi gerne, inden vi endeligt ratificerer konventionen, vil have belyst, og derfor er det naturligt, at der nedsættes et udvalg. Det ærede medlem fremførte jo en vis kritik over for regeringen af den måde, hvorpå regeringen har fremsat dette forslag, idet han ikke mente, det var tilstrækkeligt belyst. Jeg ved ikke, i hvor høj grad man plejer at gøre dette i selve fremsættelsestalen, men under alle omstændigheder er der spørgsmålet om de kongelige anordninger både med hensyn til udvidelsen af eneretsbevillingen og ikke mindre med hensyn til, hvordan den danske højhedsret skal udøves på sokkelen, som jeg tror det ville være nyttigt for et udvalg at høre nærmere om fra ministeren. Der må jo være en række problemer at drøfte og tage stilling til i denne forbindelse,

således som sokkelen er beliggende i vort moderlige hav. Det gælder ligeledes det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Viggo Hauch rejste, at det ser lidt ejendommeligt ud, at blandt de frie vesteuropæiske lande har kun ét land ratificeret, nemlig Portugal, medens alle de andre vesteuropæiske demokratiske lande ikke har gjort det, og at det i første række synes at være de østeuropæiske lande, der interesserer sig for spørgsmålet, endda en række lande, som ikke har nogen sokkel, så vidt jeg kan se. Måske er der en forklaring derpå, men den højtærede udenrigsminister kunne måske i det udvalg, der bliver nedsat, fortælle os noget nærmere herom.

Med disse ord skal jeg sige, at vi mener, det er rigtigt for Danmark at ratificere konventionen, men at vi gerne, inden vi endeligt stemmer om folketingsbeslutningen her i salen, vil have lejlighed til at samtale med den højtærede udenrigsminister om disse problemer.

Kirkegaard: Efter det, jeg nu har fået oplyst om det forslag, som her er til første behandling, kan jeg på det radikale venstres vegne anbefale folketinget at ratificere konventionen.

Kai Moltke: Jeg tror også, at jeg på mit partis vegne kan tilsige velvillig behandling af forslaget om ratifikation af den foreliggende konvention. Jeg går ud fra, at der bliver anledning til at få yderligere oplysninger i udvalget, for det kunne måske tiltrænges. Det drejer sig her om en udvidelse af danske rettigheder, og det er vi selvfølgelig i høj grad interesseret i at støtte.

Der er måske videre kun det at tilføje, at så vidt jeg kan se, fejrer vi snart 5 års dagen for denne konventions undertegning. Først efter disse fem års forløb opstår den akutte interesse for at tage sig af disse ting, og det fremgår temmelig tydeligt af bemærkningerne, at det skyldes initiativ ikke så meget fra regeringen eller fra folke-